

§ 17.

Nejmenší výměra peněžitých trestů nebo částek, jež nutno složit, aby se podle důchodkového trestního práva upustilo od právního řízení, stanoví se částkou 100 K, a bylo-li pracováno s vodní silou bez ohlášení nebo kromě doby ohlášené, nebo byl-li základ pro výměru daně udán nesprávně a s ohrožením daně, i když zkrácení daně nenastalo, částkou 1000 K.

V případech, ve kterých se podle důchodkového trestního práva uloží vězení jako zostření trestu, nelze uložený trest pod zákonem stanovenou nejmenší sazbou zmírniti.

Ustanovení trestního důchodkového práva o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo částky tuto výměru převyšující uloží se trest vězení.

Trestnost důchodkových přestupků promlčuje se ve třech letech.

IV. Ustanovení závěrečná.

§ 18.

Výhody, povolené podnikům či jednotlivcům, zužitkujícím vodní sílu, pokud odporují ustanovením tohoto zákona, pozbývají platnosti dnem účinnosti jeho bez jakékoliv náhrady.

§ 19.

Ministru financí se ukládá, by v dohodě s ministrem veřejných prací a s ministrem zemědělství zákon tento provedl a den, kdy nabývá účinnosti, přesně stanovil vyhláškou ve Sbírce zák. a nař.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
za ministra Hanačíka.

339.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. září 1921

o provedení odvodů na územích inkorporovaných a bývalých územích plebiscitních.

Dle branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Odvody za rok 1920, jež měly býti na území, inkorporovaném Československé republiky zákonem ze dne 30. ledna 1920, č. 76 Sb. z. a n., provedeny dle nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, č. 456 Sb. z. a n., do konce roku 1920, buďtež provedeny dle nařízení vlády republiky Československé (branných předpisů) ze dne 28. července 1921, č. 269 Sb. z. a n., do konce roku 1921, v době, již určí ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem vnitra; v téže době buďtež tam provedeny odvody za rok 1921.

§ 2.

K odvodu musí se dostaviti příslušníci ročníků 1901, 1900, 1899 a 1898 bez rozdílu, byli-li snad již za německé vlády u odvodu neb nějaké vojenské přehlídky a byli-li německými vojiny čili nic. Předpokladem však jest, že osoby tyto mají podle § 3, bod 2., nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, čís. 321 Sb. z. a n., domovské právo v některé obci inkorporovaného území. Jinak zůstávají ustanovení § 3, odst. 2. až 4., nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, č. 456 Sb. z. a n., nedotčena.

§ 3.

Ve lhůtě v § 1 uvedené provedeny buďtež odvody za rok 1921 a 1920 též na ostatních územích Československé republiky, v nichž dosud provedeny nebyly (býv. území plebiscitní a inkorporované).

Pokud snad některý příslušník z území, v němž se mají podle tohoto nařízení odvody provésti, byl již v československých odvodních komisích (úřadů) odvodu podroben a odvod tento nebyl zrušen, zůstává provedený odvod v platnosti.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provésti je ukládá se ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.,

též za ministra Husáka.

Dr. Burger v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Fajnor v. r.